

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ 247 /ລບ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 20/08/2019.

ດໍາລັດ
ວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການປູກໄມ້ເປັນສິນຄ້າ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບເລກ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 06/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24 ທັນວາ 2007;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງກະຊວງ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 0115/ກປ, ລົງວັນທີ 12 ກຸມພາ 2019.

ລັດຖະບານ ອອກດໍາລັດ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມການ ລົງທຶນເຂົ້າໃນການປູກໄມ້ເປັນສິນຄ້າ ເພື່ອຮັບປະກັນການສະໜອງວັດຖຸດິບ ເຂົ້າໃນການປຸງແຕ່ງ, ສ້າງລາຍຮັບ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ ແນໃສ່ເພີ່ມຄວາມປົກຫຸ້ມຂອງປ່າໄມ້ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 2 ການສົ່ງເສີມການປູກໄມ້ເປັນສິນຄ້າ

ການສົ່ງເສີມການປູກໄມ້ເປັນສິນຄ້າ ແມ່ນ ການກຳນົດນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕາການສົ່ງເສີມ ການປູກໄມ້ ທຸກຊະນິດທີ່ຕະຫຼາດຕ້ອງການ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າ ຂາຍຢູ່ພາຍໃນ, ປຸງແຕ່ງ ແລະ ສົ່ງອອກ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄໍາສັບ

ຄໍາສັບ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ການປູກໄມ້ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາແກ່ນໄມ້ໄປຫວ່ານ, ເອົາເບ້ຍໄມ້ ທີ່ໄດ້ຈາກປ່າທຳມະຊາດ ແລະ ເຫງົ້າໄມ້ ຫຼື ເບ້ຍໄມ້ຈາກສວນກ້າໄປປູກໃສ່ເນື້ອທີ່ດິນ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ລວມໝູ່ ແລະ ທີ່ດິນຂອງລັດ ທີ່ລັດໄດ້ຈັດສັນໃຫ້;
2. ໄມ້ປູກ ໝາຍເຖິງ ຕົ້ນໄມ້ທຸກຊະນິດທີ່ໄດ້ປູກຂຶ້ນ ແບບເປັນລະບົບ ຫຼື ປູກແບບ ກະແຈກກະຈາຍ;

3. ການປຸກໄມ້ ແບບເປັນລະບົບ ໝາຍເຖິງ ການປຸກໄມ້ແບບ ເປັນຖິ້ມ, ເປັນແຖວ ມີໄລຍະຫ່າງສະໜ່າສະໜີ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ຂອງແຕ່ລະຊະນິດພັນໄມ້;
4. ການປຸກໄມ້ ແບບກະແຈກກະຈາຍ ໝາຍເຖິງ ການປຸກໄມ້ ແບບ ບໍ່ເປັນລະບົບ, ບໍ່ເປັນຖິ້ມ, ບໍ່ເປັນແຖວ ແລະ ມີໄລຍະຫ່າງ ຂອງຖິ້ມ ແລະ ແຖວ ບໍ່ສະໜ່າສະໜີ;
5. ການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອປຸກໄມ້ ໝາຍເຖິງ ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນປ່າໄມ້ທີ່ລັດໄດ້ ອະນຸມັດ ໃຫ້ດໍາເນີນກິດຈະການປຸກໄມ້ ຕາມສັນຍາ;
6. ໄມ້ພື້ນເມືອງ ໝາຍເຖິງ ຊະນິດພັນໄມ້ທີ່ມີຖິ່ນກໍານົດ ແລະ ຈະເລີນເຕີບໂຕ ໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດ

ລັດ ສິ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ລົງທຶນໃສ່ການປຸກໄມ້ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າ ແລະ ເປັນ ວັດຖຸດິບສະໜອງໃຫ້ແກ່ການປຸກແຕ່ງ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍທີ່ເໝາະສົມ ເຊັ່ນ ນະໂຍບາຍດ້ານກໍາມະສິດ, ສິນເຊື່ອ, ຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນພາສີທີ່ດິນ, ພາສີ, ອາກອນ ກ່ຽວກັບພັນໄມ້, ໄມ້ປຸກ, ການໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ທີ່ດິນ, ການບໍລິການທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການກ່ຽວກັບການສິ່ງເສີມການປຸກໄມ້ເປັນສິນຄ້າ

ການສິ່ງເສີມການປຸກໄມ້ເປັນສິນຄ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ, ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນ ຄວາມສະຫງົບ, ແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ແຜນຍຸດທະສາດປ່າໄມ້, ແຜນການນໍາໃຊ້ປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
2. ລວມສູນ, ຜ່ານປະຕູດຽວ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດ ຂອງລັດ, ການຈັດຕັ້ງ, ບຸກຄົນ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ນໍາໃຊ້ສໍາລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງກັບການປຸກໄມ້ເປັນສິນຄ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 2

ການຄຸ້ມຄອງ, ການສິ່ງເສີມການປຸກໄມ້ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ປຸກໄມ້

ມາດຕາ 7 ການຄຸ້ມຄອງປ່າປຸກ ແລະ ໄມ້ປຸກ

ການຄຸ້ມຄອງປ່າປຸກ ແລະ ໄມ້ປຸກ ແມ່ນ ການປົກປັກຮັກສາ ປ່າປຸກ, ໄມ້ປຸກ, ການຂຶ້ນທະບຽນປ່າປຸກ ຫຼື ອອກໃບຢັ້ງຢືນໄມ້ປຸກ ເພື່ອຢັ້ງຢືນ ກໍາມະສິດ, ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້ປຸກ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຂອງລັດຕໍ່ຜູ້ປຸກ ຫຼື ຜູ້ ລົງທຶນປຸກ ໃນການຕັດ, ເຄື່ອນຍ້າຍ, ຊີ້ຂາຍ ແລະ ສົ່ງອອກ ໄມ້ປຸກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້ປຸກ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ປຸກໄມ້ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຕົ້ນໄມ້ທໍາມະຊາດ ໃນເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຕົນ ໄດ້ຮັບສິດນໍາໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ລັດໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານປຸກໄມ້ ຕ້ອງ ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນນໍາຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອຢັ້ງຢືນກໍາມະສິດ, ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້ປຸກ ແລະ ອໍາ ນວຍຄວາມສະດວກໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ສິ່ງເສີມການປຸກໄມ້ ແລະ ພື້ນ ຟູ່ປ່າໄມ້ ຕາມກົດໝາຍ ພາຍຫຼັງໄດ້ປຸກໄມ້ ແລະ ໄດ້ພື້ນຟູ ແລ້ວສາມປີ ແລະ ມີອັດຕາການ ລອດຕາຍຂອງໄມ້ປຸກ ໃນເນື້ອທີ່ດັ່ງກ່າວແຕ່ຫົກສິບສ່ວນຮ້ອຍຂຶ້ນໄປ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ອົງການປົກຄອງບ້ານ ເປັນຜູ້ອອກໃບຢັ້ງຢືນສໍາລັບປ່າປູກ ແລະ ປ່າຟື້ນຟູ ທີ່ມີເນື້ອທີ່ຕໍ່າກວ່າ 1.600 ຕາແມັດ ຫຼື ໄມ້ປູກແບບກະແຈກກະຈາຍ;
2. ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນເມືອງ ເປັນຜູ້ອອກໃບທະບຽນປ່າປູກ ແລະ ປ່າຟື້ນຟູ ທີ່ມີເນື້ອທີ່ແຕ່ 1.600 ຕາແມັດ ຫາ ຫ້າ ເຮັກຕາ;
3. ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນແຂວງ ເປັນຜູ້ອອກໃບທະບຽນປ່າປູກ ແລະ ປ່າຟື້ນຟູ ທີ່ມີເນື້ອທີ່ຫຼາຍກວ່າ ຫ້າ ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ;
ການຕັດ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍ ໄມ້ປູກ, ການເກັບຄ່າທໍານຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງປ່າປູກ ຫຼື ໄມ້ປູກ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:
 1. ການຕັດໄມ້ປູກ ທຸກຊະນິດ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າ ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນປ່າປູກ ຫຼື ຂຶ້ນບັນຊີຢັ້ງຢືນໄມ້ປູກ ເຈົ້າຂອງປ່າປູກ ຫຼື ໄມ້ປູກ ສາມາດຕັດໄດ້ໂດຍບໍ່ຈໍາເປັນສໍາຫຼວດ ແລະ ຂໍອະນຸຍາດ ຕາມຂັ້ນຕອນທາງດ້ານວິຊາການ ແຕ່ ກ່ອນຈະຕັດນັ້ນ ຕ້ອງນໍາເອົາໃບທະບຽນປ່າປູກ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນໄມ້ປູກ ເພື່ອຢັ້ງຢືນກໍາມະສິດ ພ້ອມທັງລາຍງານ ແລະ ແຈ້ງ ສະຖານທີ່, ຊະນິດພັນໄມ້, ຈໍານວນຕົ້ນ ທີ່ຈະຕັດ ໃຫ້ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນເມືອງ ເພື່ອລົງກວດກາຕົວຈິງ, ຕິດຕາມ ແລະ ເກັບກໍາຂໍ້ມູນ.
 2. ສໍາລັບ ການຕັດໄມ້ປູກ ເພື່ອໃຊ້ສອຍໃນຄອບຄົວ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດນັ້ນ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນຄ່າຊັບພະຍາກອນ, ຄ່າບຸລະນະ ແລະ ຄ່າພັນທະຕ່າງໆ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ລາຍງານຈໍານວນບໍລິມາດໄມ້ ຫຼື ນໍ້າໜັກຂອງໄມ້ ໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ;
 3. ໄມ້ປູກ ທຸກຊະນິດ ທີ່ຕັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ ໃນ ມາດຕາ 7 ຂໍ້ທີ 1 ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ ໂດຍບໍ່ຈໍາເປັນຂໍອະນຸຍາດ ແຕ່ເຈົ້າຂອງໄມ້ປູກ ຕ້ອງລາຍງານບໍລິມາດ ຫຼື ນໍ້າໜັກໄມ້ ໃຫ້ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນເມືອງ ເພື່ອເກັບກໍາຂໍ້ມູນ;
 4. ຂະແໜງການອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດການເຄື່ອນຍ້າຍ ຜະລິດຕະພັນໄມ້ປູກສໍາເລັດຮູບ ເພື່ອສົ່ງອອກ ບົນພື້ນຖານການຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງທີ່ມາ ຈາກຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້;
 5. ການຊື້ຂາຍ ໄມ້ປູກ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແມ່ນປະຕິບັດໄດ້ຢ່າງສະດວກ ໂດຍບໍ່ມີສິ່ງຂີດຂວາງໃດໆ;
 6. ໄມ້ປູກ ສາມາດສົ່ງອອກເປັນໄມ້ທ່ອນໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສິນທິສັນຍາ ຫຼື ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
 7. ການເກັບຄ່າທໍານຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງປ່າປູກ ຫຼື ໄມ້ປູກ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ລັດຖະບັນຍັດ ວ່າດ້ວຍຄ່າທໍານຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ທີ່ປະກາດໃຊ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 8 ການສົ່ງເສີມການປູກໄມ້

ລັດ ສົ່ງເສີມການປູກໄມ້ເປັນສິນຄ້າ ດ້ວຍນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການ ດັ່ງນີ້:

1. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ລົງທຶນປູກໄມ້ເປັນສິນຄ້າ ໃສ່ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຕົນໄດ້ ຮັບສິດນໍາໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ໂດຍບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດ ແລະ ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໃນມາດຕາ 7 ຂອງດໍາລັດສະບັບນີ້;
2. ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຜູ້ປູກ ຫຼື ຜູ້ລົງທຶນປູກ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທາງດ້ານການຕະຫຼາດສໍາລັບຜະລິດຕະພັນໄມ້ປູກ ແລະ ການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການໃນການປູກ, ການປົກປັກຮັກສາ, ຕັດ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ການປຸງແຕ່ງເປັນຜະລິດຕະພັນ;
3. ຍົກເວັ້ນຄ່າທໍານຽມການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນສະເພາະປ່າປູກ ທີ່ໄດ້ຮັບການຂຶ້ນທະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ສໍາລັບທີ່ດິນທີ່ລັດອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລັດຖະບັນຍັດ ວ່າດ້ວຍອັດຕາຄ່າເຊົ່າ ແລະ ຄ່າສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;

